

Højre, der behandler Sagerne paa denne Maade. Det bringer en til at mindes, hvad et af de ældste Medlemmer her i Tinget, et Medlem, der snart forlader os, i sin Tid skrev og offentlig fremsatte om en saadan Forhandlingsmaade og netop om de samme to Partier, det daværende Højre og de Moderate — de Moderate, hvori ganske vist nu det saakaldte Venstre er gaaet op. Det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen udgav i 1895 en lille Pjece, der hed „Den ny Tid“, hvor han kommer ind paa hele dette Forhold og bittert, skarpt, sarkastisk vender sig mod det ærede Medlem Hr. Neergaard, mod Højre, mod Sammensmeltningen og Sammensmelterne den Gang, idet han bl. a. skriver Side 81 — jeg skal citere det ganske kort: „Oppositionen“ — det var den Gang det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen og hans Meningsfæller sammen med Socialdemokraterne — „er lige saa ivrig i at drive Forhandlingspolitik, som de“ — de Moderate og Højre — „er; men vi kræve, at Forhandlingen skal føres loyalt i Salen og i Udvalgene, saaledes som Grundloven og Forretningsordenen tilsigter, og ikke gaa over til at blive Underhandlinger og hemmelige Aftaler, som op imod Halvdelen af Folketingets Medlemmer er udelukket fra, og som Vælgerne ikke heller kunne kontrollere, da de ikke føres for Offentlighedens fulde Lys.“ Disse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen i 1895 gælder ordret og bogstaveligt i dette Øjeblik — de vender sig nu mod hans eget Parti, som hans Opposition den Gang slog — Sammensmelterne — ikke mindst paa Grund af hele den Maade, hvorpaa de „forhandlede“, saaledes at han med Rette kunde sige, at det Venstre, som kaldte sig det forhandlende Venstre, i Virkeligheden burde hedde det forvandlede Venstre. Alt dette gentager sig nu, men jeg tror, Gentagelsen vil fortsættes ved de kommende Valg.

Vi maatte derfor i Toldlovsudvalget i Lørdags Aftes nedlægge den skarpeste Protest mod en saadan Fremgangsmaade, og vi maatte værgе os imod, at vi skulde faa blot et Skin af Medansvarlighed derfor. Der førtes ikke og der kunde ikke føres en virkelig Udvalgsbehandling. Derfor sagde vi fra vor Side: Lad os da heller være fri for det tomme Skin! og sagde til Finansministeren: Tag disse Forslag — som lige var omdelt til os, og som vi sad og skulde famle os igennem uden virkelig Tid til at se, hvad det drejede sig om —, tag hellere disse Forslag tilbage!

Lad os lade, som om de slet ikke er forelagt Udvalget, saa bliver der i hvert Fald Sandhed i det: nu er det kun et tomt Skin, som vi ikke kan have Medansvar for. Den højtærede Finansminister var til at begynde med ikke saa overordentlig villig, men vi maatte fra Oppositionens Side lade ham vide, at Oppositionen i denne Sag ikke stod ganske magtesløs. Tingets Forretningsorden har jo sørget for, at ogsaa Mindretallene har deres Ret, som man ikke altid kan krænke. Der er Bestemmelser i Forretningsordenen, der gør, at et Mindretal paa en Fjerdedel kan udøve en vis Indflydelse og sikre sig mod et fuldkomment Diktatur fra Regeringspartierne Side. Og da der blev slaaet herpaa, blev unægtelig ogsaa den højtærede Finansminister noget mere medgørlig. Han tog saa Ændringsforslagene tilbage; vi samlede dem omhyggeligt sammen og afleverede dem. Vi har formelt, officielt, ikke haft dem; de har været fremme nogle Minutter for vore Øjne, uden at vi har kunnet studere dem, men de blev altsaa givet tilbage til ham, idet han erklærede, at han da vilde gaa den anden Vej, som naturligvis ogsaa var mulig, at forelægge disse Ændringsforslag, naar nu Luksustoldloven i Dag kom til Behandling i det høje Ting. Men, føjede vi til fra vor Side, vi kan ikke uden videre nøjes dermed. Det har den Fordel, at vi i Stedet for et falsk Skin faar lagt Virkeligheden frem for Offentligheden, som den er, og det er en Fordel, men vi bliver jo i og for sig ikke bedre stillet. Nu først faar vi disse Forslag. Nu først er jeg i Stand til nogenlunde i Enkeltheder at notere op efter et mundtligt Foredrag af den højtærede Finansminister, hvad det drejer sig om, hvor store de Beløb er, som de forhøjede Toldskatter vil indbringe Statskassen, og det er jo Meningen, at vi i Løbet af Aftenen skal gøre denne Sag færdig her i det høje Ting. Vi sagde da fra vor Side i Lørdags Aftes: Vi maa finde os i, at denne Forhandling, denne Gennemførelse her i Huj og Hast af Ting, som vi er ganske ude af Stand til at underkaste en virkelig saglig Bedømmelse, og som vi derfor ikke kan inklade os paa nogen Detailundersøgelse af, vel maaske formelt bliver en Vedtagelse — det raader jo Regeringen og dets Flerthal her i dette Ting for, og det kan vi ikke forhindre, selv om vi vil stemme imod —, men vi maa kræve, for overhovedet ikke at skulle gribe til de Magtmidler, som ogsaa et Mindretal har ifølge Forretningsordenen, at det reelt kun bliver en første Behand-